וחצדא׃ ושלחני יי׳ קדמיכון לשואה
לכון שארית בארעא ולקימא לכון
לשיזבא רבא׃ וכען לא אתון שלחתון
יתי הלכא אלהין מן קדם יי׳ ושויני לאבא
לפרעה ורבא לכל ביתיה ושליט בכל
ארעא דמצרים׃ אוחו וסקו לות אבא
ותימרון ליה כדנן אמר יוסף ברך
שויני יי׳ רבון לכל מצראי חות
לותי לא תתעכב׃ ותתיב בארעא
דגשן ותהי קריב ליה את ובנך
ובני בנך ועאנך ותורך וכל די לך׃
ואזון תמן יתך ארי עוד חמש שנין
כפנא דלמא תתמסכן את ואנש
ביתך וכל די לך׃ והא עיניכון חזין
ועיני אחי בנימין ארי בלשנכון אנא
ממליל עמכון׃ ותחוון לאבא ית כל
יקרי דבמצרים וית כל די חזיתון
ותוחון ותחתון ית אבא הלכא׃ ונפל
על צורא דבנימן אחוהי ובכא
ובנימן בכה על צורהי׃ ונשיק לכל
אחוהי ובכא עליהון ובתר כן
מלילו אחוהי עמיה׃ וקלא אשתמע
בית פרעה למימר אתו אחי יוסף
ושפר בעיני פרעה ובעיני עבדוהי׃
ואמר פרעה אמר לאחך דא עבידו
טעונו ית בעירכון ואיזילו אובילו
לארעא דכנען׃ ודברו ית אבוכון
וית אנש בתיכון ואתו לותי ואתין
לכון ית טוב ארעא ותיכלון ית טובא
דארעא׃ ואת מפקד דא עבידו
סבו לכון מארעא דמצרים
עגלן לטפלכון ולנשיכון ותטלון
ית אבוכון ותיתון׃ ועינכון לא
תחוס על מניכון ארי טוב כל
ארעא דמצרים דלכון הוא׃ ועבדו
כן בני ישראל ויהב להון יוסף
עגלן על מימרא דפרעה ויהב
להון זודין לאורחא׃ לכלהון
יהב לגבר אסטלון דלבושא
ולבנימן יהב תלת מאה סלעין
דכסף וחמש אסטלון דלבושא׃

חריש וקציר׃ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה׃ ועתה
לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לא
לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ
מצרים׃ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמד׃ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃
וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך׃ והנה עיניכם ראות ועיני
אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את
כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה׃ ויפל על צוארי בנימן אחיו
ויבך ובנימן בכה על צואריו׃ וינשק לכל אחיו ויבך
עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ והקל נשמע בית
פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו׃ ויאמר פרעה אל יוסף זאת עשו
טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען׃ וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ׃ ואתה צויתה
זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ ועינכם אל
תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא׃ ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ לכלם נתן

ועלו אל אבי׃ ארץ ישר׳
גבוהה מכל הארצות׃
פן תורש׃ דומה
תתמסכן׃ לשון מוריש
ומעשיר׃ והנה עיניכם
רואות׃ בכבודי ושאני
אחיכם שהרי אני מהול
ועוד כי פי המדבר
אליכם׃ בלשון הקודש׃
ועיני אחי בנימין׃ השוה
את כולם יחד לומר
כשם שאין לבי שנאה
להאל בבנימן אחי שלא
היה במכירתי כך אין
בלבי עליכם׃ ויפל על
צוארי בנימין ויבך׃ על
שני מקדשות שעתידין
להיות בחלקו של בנימין
וסופן ליחרב׃ ובנימן
בכה על צואריו׃ על משכן שילה
שעתיד להיות בחלקו
של יוסף וסופו ליחרב׃
ואחרי כן׃ מאחר שראוהו
בוכה ולבו שלם
עמהם דברו
אחיו אתו שמתחלה
היו בושים
ממנו׃
והקול נשמע
בית פרעה׃
כמו בבית פרעה
וזהו לשון בית
ממש׃ וייטב
בעיני פרעה
ובעיני עבדיו׃
שהיו מתביישין שעבדי
שהיה אומר עליהם
כששמעו שהיו
ממשפחה גדולה
שאהו להם׃ טענו את
בעירכם׃ תבואה׃ את
טוב ארץ מצרים׃ ארץ
גשן׃ נבא ולא ידע

את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל
חבריו ונתתי אותם
עליו את עץ יהודה
ועשיתים לעץ אחד
והיו אחד בידי׃ והיו
העצים אשר תכתב
עליהם בידך לעיניהם׃

ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני
לוקח את בית ישראל
מבין הגוים אשר
הלכו שם וקבצתי
אותם מסביב
והבאתי אותם אל
אדמתם׃ ועשיתי

אותם לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך
ולא יהיו עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות עוד׃
ולא יטמאו עוד בגלול׳
בגלוליהם ובשקוציהם

מה נבא סופן
לעשותה
כמצולה שאין
בה דגים׃ חלב
הארץ׃ כל חלב
לשון מיטב הוא׃
ואתה צויתה׃ אמור
לומר להם זאת עשו
כך אמור להם
שברשותי הוא׃